

ДЪТСКА РАДОСТЬ

СЛІДАНІЕ ЗА ДВЦА

Кн. 10.

Денември, 1920 г.

Год. V.

ВРАБЦИ.

Шуменъ роякъ
Врабци сиви
Тамъ, изъ двора
Вредъ се шири.

Че е пусто
Поле равно,
Вскичко скрито
Е отдавна.

А гората
Се чернѣе,
Мъгла пада,
Вѣтъръ вѣе.

И подъ стрѣхи,
Край кумини,
Врабецъ сиви
Подслонъ дири.

Праздна гушка
Да нахрани,
Обикаля
Край хармани.

А слѣдъ малко —
Веселъ, сить —
Ще запѣе:
„Чикъ-чири-рикъ!“..

Цв. П.

